

درس بسیار مهم
نبرد شاهیکوت
این بود که در
این نبرد برای
نخستین بار ضعف
تکنولوژی و توانایی
نظامی امریکا
در افغانستان
عیان گردید و
همین موجب
افتتاح مسأله نبرد
گسترده و دامنه دار
علیه اشغالگران
امریکایی و دیگر
هم پیمانانش در
ناتو شد

سیف الرحمن منصور مهاجرین را نخست در زرمت و دیگر مناطق پکتیا و پکتیکا در میان مردم محل پخش کرد، ماشینها و اجناس قابل فروششان را فروخت و پول را به آنان تسلیم نمود و سپس از طریق دوست پاکستانی خود (نیک محمد) آنها را به وزیرستان انتقال داد، و بعد هم از وزیرستان به کراچی انتقال داده شدند و از آنجا از طریق هوا یا دریا به وطن های خودشان روانه شدند. ملا سیف الرحمن منصور و دوستان او وقتی از قضیه مهاجرین فارغ شدند برنامه های مقاومت بر ضد امریکایی ها را در منطقه خود آغاز کردند. ایشان در کوه های شاهیکوت - در هوای بسیار سرد و وضعیت بسیار سخت پاییز وزمستان - آغاز به احداث یک مرکز جهادی نمودند. اسلحه سبک و سنگین را از گردیز و دیگر مناطق به این مرکز انتقال دادند. تعمیر سنگرهای محکم و نصب ضد هوایی نیز در اطراف دره شاهیکوت آغاز گردید...

آغاز نبرد

حمله امریکا به شاهیکوت در تاریخ ۱۲ اسفند ۱۳۸۰ خورشیدی مصادف با ۳ مارس ۲۰۰۲ میلادی آغاز شد. این اولین بار بود که کماندوهای امریکایی به صورت یکپارچه همراه با نیروهای ویژه کشورهای دانمارک، استرالیا، کانادا، فرانسه، آلمان و نروژ وارد نبرد مستقیم با طالبان و القاعده شده بودند. این نبرد حدود دو هفته ادامه پیدا کرد. نیروهای مدافع در تمام نقاط مهم سلاح های ضد هوایی نصب کرده بودند و سنگر گرفته بودند. ایشان به هلیکوپترهای دشمن فرصت می دادند که نیروهای خود را در مناطق زیر دست ایشان پیاده سازند و بعد آنها را زیر آتش می گرفتند، اما هرگاه هلیکوپترها دوباره قصد نزدیک شدن داشتند آنها را با ضد هوایی هدف قرار می دادند.

امریکایی ها نام نبرد شاهیکوت را عملیات آنکوندا یا اژدها گذاشته بودند و در جریان این عملیات ده ها هزار بمب شیمیایی و ضد آکسیژن بر کوه های شاهیکوت انداختند. نیروهای ایالات متحده تعداد به اصطلاح آنها «شورشیان» در دره شاهیکوت را ۱۵۰ تا ۲۰۰ نفر تخمین زده بودند، اما اطلاعات بعدی حاکی از آن بود که تعداد واقعی ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ نفر است و همین تخمین نادرست یکی از عوامل تلفات زیاد نیروهای ناتو در این نبرد شد. منبع روسی در همان زمان تلفات امریکایی ها را بالغ بر ۱۰۰ نفر اعلام کرده بودند.

تعداد زیادی هلیکوپترهای امریکایی در جریان این عملیات در حملات مجاهدین سرنگون شد اما چون امریکایی ها می کوشیدند تلفات خود را پنهان دارند، آمار دقیق تلفات و خسارات امریکایی ها میسر نیست.

طبق ادعای امریکایی ها از نیروهای طالبان در جریان این درگیری ها حدود پانصد نفر کشته شده اند اما منابع طالبان معتقدند که «تعداد شهدا حدود چهل نفر بوده است» پس از پایان نبرد هم تنها ۲۳ جسد از نیروهای طالبان در منطقه پیدا شد که باعث انتقاد خبرنگاران از اطلاع رسانی احتمالاً دروغ آمیز ارتش امریکا از موفقیت در خود در این عملیات شد.

سیف الرحمن منصور که با نام مستعار ثابت این عملیات را فرماندهی می کرد و معاون